

РЕШЕНИЕ

№ 23942

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилка

ЧЛЕНОВЕ: Петър Савчев
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1522** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано по касационната жалба на И. И. Д., чрез пълномощник адв. Н. Н. против решение № 5403/16.12.2024 г., постановено по нахд № 11903/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е изменено наказателно постановление №СО-ОД-И-24-25ОК- 214/06.06.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, в частта му, с която на И. И. Д., на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 6 от НОДСО, като е намален размера на наложеното наказание от 5 000 лв. на 1 000 лева, а в останалата му част наказателното постановление е потвърдено. Обосновават се съображения за неправилност на решението, без излагането на конкретни фактически твърдения, които да го обусловят. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с цялостна отмяна на наказателното постановление, алтернативно - намаляване на размера на наложеното наказание.
Ответната страна – Заместник-кметът на Столична община, чрез пълномощника си адв. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в депозиран по делото писмен отговор. Претендира присъждане на разноски.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №СО-ОД-И-24-25ОК-214/06.06.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл. 154а ал. 2 и ал. 4 от НОДТСО на И. И. Д. са наложени две административни наказания, както следва: административно наказание глоба в размер на 5 000 лв. за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 6 от НОДТСО и административно наказание глоба в размер на 300 лв. за нарушение по чл. 29а ал. 1 т. 5 от НОДТСО.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 21.03.2024 г., около 12:45 часа в [населено място], район „О. купел”, [жк], [улица], И. И. Д. управлявал тежкотоварно МПС, марка „М.“, модел „А.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като транспортира земни маси с неуплътнена каросерия, без чергило, с което създава предпоставка за замърсяване и без издадено направление по реда на Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (НУОПОЧТСО).

Съставен е АУАН № 24-25ОК-214 на 21.03.2024 г. Деянието е квалифицирано като нарушения на чл. 29а ал. 1 т. 5 и т. 6 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. АУАН е връчен на нарушителя. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН не са депозиран писмени възражения срещу акта.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното пред Софийския районен съд наказателно постановление. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушенията, за които е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Посочил е, че наказващият орган не е съобразил целите на чл. 27 от ЗАНН, като е определил глоба в максималния размер от 5 000 лв., при предвиден размер на глобата от 100 до 5 000 лв. за нарушението чл. 29а, ал. 1, т. 6 от Наредба за организация на движението на територията на СО, поради което е изменил размера на глобата от 5 000 на 1 000 лв. и е потвърдил НП в останалата част.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя.

Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушените материалноправни норми са посочени точно, нарушенията са словесно правилно индивидуализирани и отговарят на установената фактическата обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционните състави на чл. 154а, ал. 2 и ал. 4 от Наредбата.

Административно наказателната отговорност на И. И. Д. е ангажирана на основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 6 от НОДТСО, която забранява транспортирането на строителни отпадъци и земни маси без издадено направление по реда на НУОПОЧТСО. В случая по делото е безспорно установено, касаторът е извършил превоз и транспортирал земни маси без изискуемото се направление. Споделими са мотивите на Софийския районен съд, че от представените Направление № 33/24.03.2023 г., Направление №2 4/20.02.2024 г. и Договор за съвместна работа от 05.01.2024 г. между „МК Транс 2010“ ЕООД и „Крастрас 2008“ ЕООД не установява към датата на извършване на нарушението - 21.03.2024 г. И. Д., като водач на тежкотоварно МПС, марка „М.“, модел „А.“, с рег. [рег.номер на МПС], да е притежавал валидно направление издадено по реда на НУОПОЧТСО за съответния превоз. С оглед изложеното, касационната инстанция напълно споделя изводите за доказаност на нарушението на 29а, ал. 1, т. 6. Споделими са и мотивите на Софийския районен съд за липсата на изложени доводи за налагане на административно наказание глоба в максимален размер. Съгласно санкционната норма на чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 6 от Наредбата предвиденият размер на наказание е от 100 лв. до 5000 лв. За да се наложи наказание в максимален размер трябва административно-наказващият орган да се обоснове, като посочи конкретни обстоятелства, които налагат глоба не само над средния размер, но и в максимален такъв. Предвид липсата на изложени мотиви от страна на административно наказващия орган за наличие на отегчаващи вината обстоятелства, които да налагат определяне на наказание в максимален размер, наложената в конкретния случай глоба в размер на 5000 лв., правилно е определена от Софийския районен съд като явно несправедлива. Определяне на размера на административното наказание в минимален размер от своя страна обаче не би довело нито до генерална, нито до лична превенция. Касае се за превозване на земни маси без съответното направление, поради което касационната инстанция намира за правилно и справедливо направеното от Софийския районен съд намаляване на размера на наказанието глоба от 5 000 лева на 1 000 лв.

На следващо място, по делото е безспорно установено, че И. Д. е спрял от контролните органи на Столичния инспекторат именно поради обстоятелството, че е транспортирал земни маси с неуплътнена каросерия и без чергило. Всички обстоятелства, с оглед ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора на основание чл. 154а, ал. 4 от НОДТСО за нарушение чл. 29а ал.1 т.5 от Наредбата са безспорно установени в съдебното производство въз основа на събраните по делото както гласни, така и писмени доказателства. Определеният размер на административно наказание глоба за това деяние е справедлив и не следва да бъде редуциран, в каквато насока са и мотивите на Софийския районен съд.

Не са налице и изискуемите се предпоставки за квалифициране на деянията като маловажни по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно

или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление и на съдебното решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона (в този смисъл Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК). В процесния случай касационната инстанция намира, че такива обстоятелства, които да обуславят маловажност на деянията не са налице, като вменените нарушения разкриват типичната степен на обществена опасност за нарушения със същата правна квалификация, а не по-ниска.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото касаторът следва да заплати на ответника направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Съдът определя в полза на ответника по касация сума в размер на 550 лв. разноски за адвокат, на основание чл. 18, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5403/16.12.2024 г., постановено по нахд № 11903/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА И. И. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: